

М О Т И В И

към Присъда № 18/20.12.2023г. по НОХД № 697/2023г. по описа на С.ски окръжен съд

Съдебното производство е образувано по внесен от Окръжна прокуратура обвинителен акт по досъдебно производство № 979/2023г. по описа на РУ С. 1314/2023г., пор.№ 122/2023г. на ОП С. по обвинението на Х. Г. М., за престъпи по чл.196 ал.1 т.1, вр. чл.194 ал.1, вр. чл.29 ал.1 б.“а“ и б.“б“ и чл.249 ал.1, вр ал.1 от НК.

Подсъдимият признава изцяло фактите, изложени в обвинителния акт и се разглежда по реда на Глава 27 от НПК – съкратено съдебно следствие.

В с.з. представителят на Окръжната прокуратура гр.С. поддържа обвин против подсъдимия Х. Г. М., така както е било повдигнато и предя обвинителния акт. Счита, че фактическите обстоятелства, изложени в обвини акт, са доказани от събраните доказателства на досъдебното производс несъмнен и категоричен начин, както и авторството на деянието. Намира, основа на тази фактология следва да се приеме, че действително подсъди осъществил от обективна и субективна страна двете престъпления, за коит повдигнато обвинение. Счита, че наказанието на подс.М. следва да бъде опре по реда на чл.54 от НК при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговор обстоятелства. Посочва, че подсъдимият е с обремененото тежко съдебно м което го прави деец с висока степен на обществена опасност. Твърди, че следв цени като отегчаващо отговорността на подсъдимия и факта, че той към моме извършване на престъпленията е изтърпявал наказание лишаване от свобода в Б. и докато е било прекъснато наказанието, върши тези две нови престъпи Същевременно отбелязва, че няма как да се пренебрегне и факта на изре съжаление от страна на подсъдимия и признаване на вината си още в х досъдебното производство, но въпреки това счита, че в случая са налице п отегчаващи вината обстоятелства. Пледира за определяне на наказание около с размер, предвиден в особената част на НК за извършените деяния, което д намалено с 1/3 по реда на чл.58а от НК. За извършената кражба в условията на рецидив предлага да се определи наказание около 6 години лишаване от се което да бъде намалено с 1/3 по реда на императивната норма на чл.58а от НК, по чл.249 от НК - също около средния размер и над средния размер, защото сч са налице отегчаващи вината обстоятелства, което наказание отново да бъде на по реда на чл.58а от НК с 1/3, както и да се наложи глоба в размер на 400 подсъдимия, тъй като изтеглената сума от сметката на пострадалата е в раз 2000лв. Моли, след определяне на наказанията за всяко едно от престъплени основание чл.23 от НК, да се определи едно общо наказание, като предоставя да прецени дали следва да бъде завишено по реда на чл.24 от НК, с оглед ви обществена опасност на дееца и на деянието.

Подсъдимият в с.з. признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствена на обвинителния акт и изразява съгласие да не се събират доказателства

факти, поради което делото се разгледа по реда на Глава 27 от НПК – със съдебно следствие. Защитникът на подсъдимия в съдебно заседание счита, че по установената фактическа обстановка в обвинителния акт, която изцяло е призи подсъдимия, следва наказанието му да се определи към минималния размер. По че подсъдимият признава вината си, съжалява за извършеното - смекчаващи обстоятелства, като има и отегчаващи обстоятелства, които не посочва. След приложение на чл.23 от НК и определяне на едно общо наказание за двте повдигнати обвинения.

Подс.Х. М. в с.з. се съгласява с изложеното от защитника си и много съжалява за извършеното от него. Твърди, че имал нужда от пари и към момента на делото бил зле. В последната си дума моли да му се наложи минимално наказание и да остане на същия режим в затвора, на който е в момента, а именно лек.

От събраните на досъдебното производство доказателства и направеното самопризнание от страна на подсъдимия се установява следното:

Подсъдимият Х. Г. М. е многократно осъждан за извършени от него престъпления против собствеността и по-точно престъпление кражба. С Определение № 70/31.01.2022г. по НОХД № 1300/2021г. по описа на Районен съд Я., на подсъдимия е определено общо наказание лишаване от свобода в размер на четири години и четири месеца при първоначален строг режим, което е влязло в сила от 16.02.2022г. и изтърпява към момента. На 04.10.2019г. е изтърпял общо наказание лишаване от свобода в размер на три години при първоначален строг режим, определено с Определение № 112/27.03.2018г. по ЧНД № 174/2018г. по описа на Районен съд Я., влязло в сила от 12.04.2018г. За това наказание не е изтекъл предвидения в чл. 29 от НК петгодишен срок от изтърпяването му. Тези наложени му наказания квалифицират настоящите деяния, извършени при условията на опасен рецидив, в смисъла на чл.29 ал.1 б.„а“ от НК, тъй като е извършил деянията след като е осъждан за тежки умишлени престъпления на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на които не е отложено по чл.66 от НК, както и по смисъла на чл.29 ал.1 б.„б“ от НК – извършил е деянията, след като е бил осъждан по-малко от пет пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като изпълнението на наказанията не са отложени по чл.66 от НК.

В ранните часове на 14.07.2023г. подс.М. се намирал в гр.С. по време на прекъсване от изтърпяване на наказанието в Затвора Б., а именно определеното общо наказание лишаване от свобода в размер на четири години и четири месеца при първоначален строг режим. Въпреки това и предходната си съдимост, подс.М. взел решение да се снабди по противозаконен начин с финансови средства, за да извърши кражба. Преминавайки по ул.„Злати войвода“, намираща се в кв.„Клуб“ в гр.С., възприел работещ телевизор в помещение на приземния етаж на къща в гр.С., подс.М. прескочил оградата на имота и през незаключената вътрешна врата на къщата, влязъл в помещението, където работил телевизора. Там пострадалата свид.Л. С. С., която спяла. Възползвайки се от това, подс.М. отломил помещението и видял дамската чанта на свид.С., от която извадил бежовото й портмоне от изкуствена кожа с намиращи се в него два броя ключове за се

брава, парична сума в банкноти с различен номинал в размер на 65.00 лева и п сума в монети с различен номинал в размер на 25.00 лева и издаденият на ней от ОББ АД платежен инструмент - дебитна карта MASTERCARD 557477*****7391, ведно с листче със записан ПИН-код. Подсъдимият М портмонето със съдържанието му в себе си и успял да напусне необезпокояванс в момент, в който кучето на свид.С. се разляло, но без последната да разб случилото се.

Подсъдимият М. се отдалечил от имота и установил трайна фактически върху горепосочените вещи. След това отворил портмонето и задържал в с паричната сума в банкноти в размер на 65.00 лева, платежният инструмент - к листчето с ПИН-кода. Върнал се до оградата на имота на пострадалата, оставил портмонето с ключовете и паричната сума в монети в размер на 25.0 Вече разполагайки с дебитната карта на пострадалата С. и ПИН-кода към нея, п взел решение да изтегли парични суми, за което нямал съгласието на титул платежния инструмент. В изпълнение на решението си първо се насочил към А D0011901, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 4, където на 14.07.20 дебитната карта на пострадалата MASTERCARD с № 557477*****7391, изда ОББ АД, последователно осъществил три транзакции, както следва - в 04.48 ч стойност 100.00 лева; в 04.49 часа на стойност 100.00 лева и в 04.50 часа на ст 100.00 лева. Подсъдимият М. веднага продължил към АТМ № А4600103, собств на Интернешънъл Асет банк АД, разположен на адрес гр.С., ул.“Д-р К. Стоилов където със същият платежен инструмент осъществил две транзакции, а им 05.00 часа на стойност 400.00 лева и в 05.01 часа на стойност 400.00 Подсъдимият продължил към АТМ № А100054, собственост на Инвест бан разположен на адрес гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 30, където в 05.15 ч 14.07.2023г., с картата на постр.С., отново без нейно съгласие, извършил транзакция на стойност 400.00 лева. След това от намиращият се наблизо А 264, собственост на ОББ АД, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ осъществил по същия начин още две транзакции - в 05.17 часа на стойност лева и в 05.19 часа на стойност 100.00 лева. По този начин, подс.М. осъществил осем отделни транзакции с платежния инструмент (дебитната карта) на постра без нейно съгласие за сумата от 2000.00 лева, която задържал в себе си и започ разходва за свои нужди. Платежният инструмент счупил и изхвърлил в рай Общински пазар в гр.С..

Около 06.00 часа на 14.07.2023г., намиращата се в дома си в гр.С., ул. войвода“ № 9, пострадала С., установила липсата на портмонето си и съдържал в него вещи. По-късно на същия ден посетила офиса на обслужващата я бан АД в гр.С. и блокирала сметката си, по която бил издаден платежният й инстру Прибирайки се след това към дома си, била уведомена от съсед, че на ограда намира портмоне. Пострадалата разпознала собствената си вещ, в която о ключовете и монетите в размер на 25.00 лева, но не и дебитната си карта с лис ПИН-кода и сумата от 65.00 лева в банкноти. Отново посетила банката, разбрала за изтеглената с платежния инструмент – дебитната карта, сума в раз 2000.00 лева. За случая, пострадалата С. уведомила органите на полицията, кат

проведен разпит и било образувано досъдебно производство. В хода на образу досъдебно производство били проведени оперативно-издирвателни мероприятия които свид.А. Х.в Г., разузнавач в СКП при РУ С., прегледал видеозаписи инкриминирания период от охранителни камери, функциониращи в гр.С. на ул. войвода“ № 7 и бул.“Цар Освободител“ (в района на заведение Маки и АТМ Л собственост на ОББ АД). Така на записите от камерите, подс.М. бил разпозна извършител на престъпленията и бил незабавно установен. Подсъд. първоначално бил разпитан в качеството на свидетел и с протокол за доброволно предаване от 14.07.2023г. предал останалата у него сума в размер на 220.00 лева. Срещу разписка от 20.07.2023г. тази сума била върната на пострадалата С..

Видно от заключението на извършената съдебно-оценителна експертиза, стойността на вещите, предмет на деянието, са както следва един брой бежово портмоне от изкуствена кожа на стойност 5.00лв; два броя ключове за секретна врата на стойност 8.00лв, паричната сума в банкноти с различен номинал в размер на 65.00лв и монети с различен номинал в размер на 25.00лв, с обща стойност на вещи в размер на 103.00 лева, от които са възстановени 38 лева.

Установени са в изготвеното заключение на извършената съдебно-техническа експертиза, представена с Протокол № 333/28.08.2023г., записите от оптичен носител от охранителните камери в гр.С., ул.“Злати войвода“ № 7 и ул.“Цар Освободител“ в района на заведение Маки, и АТМ № 264, собственост на ОББ АД, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 26, като са извлечени в хронологичен ред към изготвен фотоалбум, от който са видни действията на подс.М. на горепосочените места в гр.С. в инкриминирания период.

От заключението на извършената съдебно-техническа експертиза, представена с Протокол № 387/16.10.2023г., записите от оптичен носител от охранителните камери на АТМ № А100054, собственост на Инвест банк АД, разположен на адрес ул.“Цар Освободител“ № 30, са извлечени в хронологичен ред кадри в изготвен фотоалбум, който онагледява присъствието на подс.М. пред горепосочения АТМ в инкриминирания период.

Фактическата обстановка, такава каквато е възприета от съда се показва изложеното в обстоятелствената част на обвинителния акт и същата не се оспори от страните.

С оглед разпоредбата на чл.373 ал.3 от НПК, съдът прие за установени обстоятелства, изложени в обвинителния акт, като се позовава на направеното самопризнание от страна на подсъдимия и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят.

Съдът извърши внимателен и подробен анализ на всички, събрани и проверени в хода на проведеното съкратено съдебно следствие доказателства и доказателствени средства, преценени както поотделно, така и в съвкупността си и прие за установено по несъмнен и безспорен начин, описаното по-горе като фактическа обстановка. Настоящата инстанция подложи на анализ обясненията на подсъдимия Х. Г. М., показанията на свидетелите Л. С. С. и А. Х.в Г., заключенията по назначените съдебно-

оценителна експертиза и две съдебно-техническа експертиза, както и цялата доказателствена съвкупност, приложена по делото.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели - пострадалата Л. С. С. и А. Х.в Г., тъй като са ясни, точни, непротиворечиви, кореспондиращи помежду си и относими към предмета на доказване. Показанията им се допълват и кореспондират и с обясненията на подсъдимия, и със събраните по делото доказателствени материали - протокол за доброволно предаване от 14.07.2023г. (л.6 от ДП); разписка от 20.07.2023г. (л.7 от ДП); справка от ОББ АД (л.11-12 от ДП); протоколи за доброволно предаване със записи от охранителните камери на оптичен носител (л.17-23 от ДП); декларация за СМПИС (л.97 от ДП); справка за съдимост на подс.М. (л.76-93 от ДП); характеристична справка на подсъдимия (л.95-96 от ДП); заключения на съдебно-технически експертизи (л.51-61 и л.64-72 от ДП) и заключение на съдебно-оценителна експертиза (л.75 от ДП).

Съдът кредитира изцяло показанията на постр.Л. С., че на 14.07.2023г. подс.М. отнел чужди движими вещи, нейна собственост, от владението ѝ, с намерение противозаконно да ги присвои, а именно един брой бежово дамско портмоне от изкуствена кожа на стойност 5.00лв; два броя ключове за секретна брава на стойност 8.00лв, паричната сума в банкноти с различен номинал в размер на 65.00лв и монети с различен номинал в размер на 25.00лв, както и издаденият на нейно име от ОББ АД платежен инструмент - дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, ведно с листче със записан ПИН-кода на картата. Подсъдимият М. откраднал посочените вещи, след като прескочил оградата и влязъл през незаклучената врата на къщата, където спяла пострадалата. Подсъдимият взел портмонето със съдържанието му в себе си и напуснал необезпокоявано имота в момент, в който кучето на свид.С. се разляло, но без последната да разбере за случилото се. След като прегледал съдържанието на отнетото портмоне, в което били вещите, той оставил в себе си само част от тях, а именно 65 лева в банкноти и дебитната карта с ПИН-кода. Останалите вещи оставил на оградата на къщата, където пострадалата ги намерила по-късно през деня, видно от показанията ѝ, които са ясни и точни, последователни и кореспондиращи и с обясненията на подс.М. и показанията на свид.Г., на които съдът също дава вяра. С дебитната карта на пострадалата, подсъдимият изтеглил осем пъти различни суми пари от различни АТМ устройства, собственост на различни банки, като общата сума, която изтеглил била в размер на 2 000 лева. По-голяма част от изтеглената сума подсъдимият изхарчил, а при задържането си предал доброволно 220 лева, които сам посочил в протокола за доброволно предаване, че „са останалите пари...“ от изтеглената сума. Тези обстоятелства се установяват не само от обясненията на подсъдимия и показанията на пострадалата С., но и от показанията на свид.А. Г. - ясни, непротиворечиви, последователни, кореспондиращи помежду си, както и със заключенията на изготвените съдебно-технически експертизи и приложените писмени

доказателства – справка от ОББ АД, разписка, протокола за доброволно предаване.

Установено е категорично, че подс.Х. М., без съгласието на титуляра свид.Л. С., осъществил на 14.07.2023г. осем отделни транзакции, като е изтеглил различни суми от различни АТМ устройства в гр.С., а именно в 04.48 часа – 100 лева, 04.49 часа – 100 лева, 04.50 часа – 100 лева, 05.00 часа – 400 лева, 05.01 часа – 400 лева, 05.15 часа – 400 лева, 05.17 часа – 400 лева и 05.19 часа – 100 лева, установено от заключенията на техническите експертизи, кредитираните показания на свидетелите С. и Г., кореспондиращи и с обясненията на подсъдимия. Пострадалата разбрала от служителите в банката размера на изтеглената сума, при посещение в същата. От изтеглената, без нейно съгласие, сума в размер на 2 000 лева, на пострадалата са върнати 220 лева, които се намирали в подсъдимия при установяването му и които той обяснил, че са останали от изтеглената от него сума с откраднатата дебитна карта на пострадалата.

Съдът кредитира и писмените доказателствени материали, прочетени по реда на чл.283 от НПК, които не се оспорват от страните.

При така безспорно установено от фактическа страна и въз основа на обсъдените и събрани доказателствени материали, настоящият съд направи следните правни изводи:

С деянието си подс.Х. Г. М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.196 ал.1 т.1, вр. чл.194 ал.1 от НК, тъй като на 14.07.2023г. в гр.С. от частен имот на ул.“Злати войвода“ № 9, при условията на опасен рецидив, отнел чужди движими вещи - един брой бежово дамско портмоне от изкуствена кожа на стойност 5.00лв; два броя ключове за секретна брава на стойност 8.00лв и парична сума в банкноти и монети с различен номинал в общ размер 90.00лв, всички вещи на обща стойност 103.00 лева (сто и три лева), от владението и собственост на живущата на горепосочения адрес Л. С. С., без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

С деянието си подс.Х. Г. М. е осъществил от обективна и субективна страна и състава на престъпление по чл.249 ал.1, вр. чл.26 ал.1 от НК, тъй като на 14.07.2023г. в гр.С., при условията на продължавано престъпление, използвал чужд платежен инструмент - дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД, без съгласието на титуляря Л. С. С. от гр.С., осъществявайки осем отделни транзакции, както следва в 04.48 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на АТМ № D0011901, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 4, на стойност 100.00 лева; в 04.49 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на АТМ № D0011901, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 4, на стойност 100.00 лева; в 04.50 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на АТМ №

D0011901, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 4, на стойност 100.00 лева; в 05.00 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на ATM № A4600103, собственост на Интернешънъл Асет банк АД, разположен на адрес гр.С., ул.“Д-р К. Стоилов“ № 1, на стойност 400.00 лева; в 05.01 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на ATM № A4600103, собственост на Интернешънъл Асет банк АД, разположен на адрес гр.С., ул.“Д-р К. Стоилов“ № 1, на стойност 400.00 лева; в 05.15 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на ATM № A100054, собственост на Инвест банк АД, разположен на адрес гр. С., „Цар Освободител“ № 30, на стойност 400.00 лева; в 05.17 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на ATM № 264, собственост на ОББ АД, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 26 на стойност 400.00 лева; в 05.19 часа на 14.07.2023г. с дебитна карта MASTERCARD с № 557477*****7391, издадена от ОББ АД на ATM № 264, собственост на ОББ АД, разположен в гр.С., ул.“Цар Освободител“ № 26, на стойност 100.00 лева, всичко на обща стойност 2000.00 лева и деянието му не съставлява по-тежко престъпление.

В конкретния случай съдът намира, че подс.М. е извършил деянието чл.196 ал.1 т.1, вр. чл.194 ал.1 от НК при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б.“а“ и б.“б“ от НК. От справката за съдимост на подсъдимия се установява, че е осъждан многократно за престъпления против собствеността, като почти всички наказания е търпял ефективно. На 04.10.2019г. е изтърпял общо наказание лишаване от свобода в размер на три години при първоначален строг режим, определено с Определение № 112/27.03.2018г. по ЧНД № 174/2018г. по описа на Районен съд Н.З. влязло в сила от 12.04.2018г. За това наказание не е изтекъл предвидения в чл.30 ал.1 от НК петгодишен срок от изтърпяването му. Всички наказания, предмет на определеното общо наказание по ЧНД № 174/2018г. на РС Н.З. подс.М. е изтърпял ефективно на 04.10.2019г., когато е излязъл от затвора. В момента подс.М. се намира в затвора, където изтърпява определено общо наказание лишаване от свобода в размер на четири години и четири месеца при първоначален строг режим, определено с Определение № 70/31.01.2022г. по НОХД № 1300/2021г. по описа на Районен съд Я., което е влязло в сила от 16.02.2022г. Тези описани осъждания обуславят извършването на процесното деяние в условията на опасен рецидив по чл.29 ал.1 б.“а“ и б.“б“ от НК, тъй като подсъдимият е извършил настоящото престъпление, след като е бил осъждан за тежки умишлени престъпления по чл.196 от НК на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на които не е отложено по чл.66 от НК (б.“а“), както и е извършил настоящото престъпление, след като е бил осъждан повече от два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер - по чл.196 от НК, като за всички изпълнението на наказанието не е отложено по чл.66 от НК (б.“б“).

От изтърпяване на визираните наказания, до настоящия момент не е изтекъл срок, надвишаващ предвидения в разпоредбата на чл.30 ал.1 от НК – 5 години от изтърпяване на наказание по предходни присъди, поради което настоящото деяние, се третира, като осъществено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б.„а“ и б.„б“ от НК, като към момента подсъдимият също изтърпява ефективно наказание в Затвора Б..

От субективна страна, подс.Х. М. е извършил деянието с пряк умисъл. С оглед на неговото физическо и психическо развитие е разбирал, че деянието, което извършва е противозаконно и е съзнавал, че отнемайки чужди движими вещи от владението на пострадалата, с намерение противозаконно да ги присвои, извършва противозаконно деяние, както и че използва чужд платежен инструмент – дебитната карта на пострадалата, и е изтеглил общо 2000 лева без нейно съгласие. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасният характер на деянията си, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните последици, изхождайки и от предходната съдимост на подсъдимия. Подсъдимият М. е прекъснал фактическата власт на постр.С. над процесните вещи и е установил свое владение върху тях, а също е използвал откраднатата дебитна карта без нейно съгласие и е изтеглил 2000 лева. Умисълът на подсъдимия се извежда и от действията му след отнемане на вещите, като оставил на оградата част от вещите – портмонето, ключовете и 25 лева в монети, а останалите отнети вещи – банкнотите в размер на 65 лева и дебитната карта задържал и след като използвал картата и изтеглил 2 000 лева, я изхвърлил, а парите – изхарчил за лични нужди. Престъплението кражба е извършено при условията на опасен рецидив с оглед предходната съдимост на обвиняемия, посочена по-горе. Престъплението, свързано с използването на платежен инструмент без съгласието на титуляра му, е продължавано, тъй като отделните деяния осъществяващи поотделно съставите на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време – от 04.48 часа до 05.19 часа на 14.07.2023г., при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото.

Като причини и условия за извършване на престъплението, съдът преценява липсата на изградена ценностна система и морал у подсъдимия, проявеното от страна на подсъдимия М. незачитане на установения правов ред в страната, стремеж към обогатяване по неправомерен начин.

Разпитан на досъдебното производство подс.Х. Г. М. разбира обвинението и дава обяснения. В с.з. подсъдимият се признава за виновен и делото се разглежда по реда на Глава 27 от НПК – чл.371 т.2 от НПК, съкратено съдебно следствие.

При определяне на вида и размера на наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимия за извършените от него престъпления, съдът се съобразява с предвиденото в съответната разпоредба на общата част на НК като вид и размер на санкцията за този вид престъпления, отчете степента на

обществена опасност на дееца и неговото деяние, взе предвид подбудите, мотивирали подсъдимия да извърши конкретното престъпление, както и прецени всички останали обстоятелства, влияещи върху размера на отговорността и изискванията на чл.36 от НК относно целите на наказанието за поправяне и превъзпитание на подсъдимия, да се въздейства предупредително върху него и другите членове на обществото, както и да се отнеме възможността подсъдимият да върши други престъпления.

При диференциране на санкцията, съдът задълбочено анализира тежестта на инкриминираните деяния в аспекта на тяхната насоченост срещу собствеността на гражданите, и при съобразяване на характеризиращите ги съставомерни признаци, проявяващи се в конкретиката на неправомерните действия (време, място, механизъм на осъществяване на деянията, начин на извършване на деянията, последващите действия на подсъдимия – изхарчил по-голяма част от парите, размер на причинените вреди на пострадалата). При определяне на наказанието, съдът се обоснова и на фактическите негативни данни, свързани с личността на дееца, съобразени с характера и спецификата на престъпленията и съдържащи се в справката му за съдимост наличието на многобройни предходни осъждания, извън тези обуславящи опасния рецидив. Тук следва да се вземе предвид и факта, че предишните осъждания на подсъдимия са само за деяния против собствеността и по-точно за престъпление кражба. Съдът отчете като отегчаващи отговорността на подсъдимия и факторите, а именно проявената дързост при извършване на деянията (влизване в чуждото жилище в присъствие на пострадалата, която в момента спяла), относително големия брой транзакции, извършени с дебитната карта на пострадалата (осем на брой) в рамките на кратък период от време около 30 минути и немалкия размер на изтеглената сума (2 000 лева). Не без значение е и обстоятелството в негативен план, че по време на извършване на деянията подс.Х. М. е излежавал ефективно наказание в Затвора в гр.Б., но е бил пуснат в отпуск, за да се лекува, което той не е извършил, а е осъществил инкриминираните деяния.

При определяне на наказанието на подсъдимия, съдът отчете и смекчаващи вината му обстоятелства, а именно изразеното от негова страна съжаление за извършеното, процесуалното му поведение след установяването му като извършител на деянието – предаване на част от отнетите вещи, които са възстановени. Съдът счита, че не следва да се цени като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелството за оказано съдействие от страна на подсъдимия. Съдът намира и не отчете като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелството, а именно направеното от него самопризнание в хода на досъдебното производство, при което е признал конкретно вменената му престъпна фактология. Съдът счита, че подсъдимия не е съдействал в хода на досъдебното производство за разкриване на обективната истина по делото, тъй като е признал за извършеното от него деяние, след като е бил установен като извършител на деянието от органите на реда. Даването на обяснения, с които подс.М. обяснява деянията, за които

му е повдигнато обвинението, са след като по ДП са извършени действия по разследването – разпитана е пострадалата, прегледани са записи от охранителните камери, като е разпознат подсъдимият като извършител на деянията. Така фактическата обстановка по делото е била изяснена в резултат на ефективната дейност на компетентните органи, а не в резултат на дадените от подсъдимия обяснения. По този начин с даването на обясненията си, подс.М. не е допринесъл за разкриване и изясняване на обстоятелствата по делото, а направеното от него самопризнание е използвано за развитие на производството по реда на особените правила. Съдът е длъжен да подчертае, съобразявайки задължителните указания на ТР № 1/06.04.2009г., т.д.№ 1/2008г., ОСНК, ВКС, че направеното самопризнание на подсъдимия по реда на чл.371 т.2 от НПК, не следва да се третира като допълнително смекчаващо отговорността му обстоятелство, тъй като не съставлява елемент на цялостно, обективно проявено при разследването по ДП процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и неговия извършител. Подс.Х. М., първоначално в хода на досъдебното производство, на 14.07.2023г., при установяването му, е дал показания в качеството на свидетел, които нямат процесуална стойност, като след това при привличането му в качеството на обвиняем на 05.10.2023г. също е дал обяснения, след повдигане и предявяване на обвинение, съвпадащи с показанията му, но с това си процесуално поведение подсъдимият не е спомогнал по никакъв начин за провеждане на цялостно и обективно разследване по ДП за доказване на деянието. Съобразявайки изложеното, съдът намира, че направените признания на подсъдимия М. по реда на чл.371 т.2 от НПК, не могат да се ползват и приемат от съда като смекчаващи вината му обстоятелства, а само за провеждане на диференцираната процедура по реда на Глава 27 от НПК.

Като смекчаващо вината на подсъдимия обстоятелство, съдът прецени възстановената част от щетите от извършените деяния – портмонето, ключовете и 25 лева в монети, които подсъдимият е оставил на оградата на къщата, а 220 лева е върнал с протокол за доброволно предаване на 14.07.2023г. при установяването му от органите на реда (останалата сума от тази, която изтеглил от дебитната карта на пострадалата в размер на 2 000 лева). Твърдяното от подсъдимия, че е извършил деянията, защото имал „нужда от пари“, не е основание за осъществяване на престъпните посегателства. Съдът намира, че подсъдимият е на такава възраст и в такова здравословно състояние, което му позволява и определено е необходимо подсъдимият сам да се грижи за себе си – на 38 години е, физически здрав млад мъж (няма данни за заболявания на подсъдимия). Подсъдимият има право на труд, няма причини и условия, които да го препятстват да извършва трудова дейност, срещу което да получава възнаграждение и да посреща нуждите си, както и нуждите на децата си, както е посочил в Декларацията за СМПИС, че има две деца на 12 години и 16 години, за които няма доказателства, че полага грижи. Неприемливо и укоримо е получаването на

средства и облаги по неправомерен и престъпен начин, каквото е сторил подсъдимия М., независимо от социалното му и семейно положение, което не може да наложи положителен облик в неговото поведение, както и относно личността му.

Предвид изложените обстоятелства, значими за наказателната отговорност на дееца, за неговото поправяне и превъзпитание, и като съобрази обществената търпимост относно този вид престъпления, както и целите на генералната превенция, съдът намира, че наказанието на подсъдимия следва да се индивидуализира при условията на чл.54 от НК. Поради това съдът наложи наказание на подс.М. за извършеното от него деяние по чл.196 ал.1 т.1, вр.чл.194 ал.1 от НК и за извършеното деяние по 249 ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК, при условията на чл.54 от НК, като отчете наличието на незначителен превес на смекчаващите вината на подсъдимия обстоятелства. Така съдът определи на подс.М. наказание малко под предвидените за тези деяния средни размери, а именно за извършеното деяние по чл.196 ал.1 т.1, вр.чл.194 ал.1 от НК определи наказание в размер на 5 години лишаване от свобода (предвиден среден размер на наказанието 6 години лишаване от свобода) и за извършеното деяние по 249 ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК - в размер на 4 години лишаване от свобода (предвиден среден размер на наказанието 5 години лишаване от свобода) и глоба в размер на 2000 лева, съобразявайки имущественото състояние, липсата на доходи и семейното положение на подсъдимия. Съобразно правилата на чл.58а ал.1 от НК, съдът намали наложените наказания лишаване от свобода с 1/3, като по този начин определи на подс.Х. М. за извършеното деяние по чл.196 ал.1 т.1, вр.чл.194 ал.1 от НК наказание в размер на 3 години и 4 месеца лишаване от свобода, а за деянието по 249 ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК – в размер на 2 години и 8 месеца лишаване от свобода.

На основание чл.23 ал.1 от НК, съдът определи на подсъдимия Х. Г. М. едно общо наказание за двете извършени престъпления, най-тежкото от двете наложени наказания, а именно в размер на три години и четири месеца лишаване от свобода, и на основание чл.23 ал.3 от НК присъедини, наложеното за деянието по чл.249 ал.1 от НК, наказание глоба в размер на 2000 лева. Съдът намира, че не са налице основанията за приложение на чл.24 от НК, което е дадена възможност, независимо че наложените на подс.Х. М. наказания са от един и същи вид, поради което не увеличи определеното му общо наказание три години и четири месеца лишаване от свобода. Съдът счита, че така определеното наказание ще способства за постигане на целите по чл.36 ал.1 от НК. Тежестта на инкорпорираните в реалната съвкупност престъпни деяние по чл.196 ал.1 т.1, вр.чл.194 ал.1 от НК и чл.249 ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК, степента на лична опасност на техния автор и незначителния превес на смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства, не мотивират необходимост от продължителна социална изолация на подсъдимия за постигане на целите на индивидуалната и генерална превенция по чл.36 от НК, и не налагат увеличаване на

определеното на подсъдимия при условията на чл.23 от НК наказание лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца.

Предвид разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б.“б“ от ЗИНЗС, съдът определи подсъдимият да изтърпи определеното общо наказание в размер на три години и четири месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим, тъй като не са изтекли пет години от изтърпяване на предходното ефективно наложено наказание лишаване от свобода и настоящите престъпления са извършени умишлено. Предходното наказание е изтърпяно от подс.М. на 04.10.2019г., като в момента той търпи ефективно наказание лишаване от свобода в Затвора Б..

Съдът осъди подсъдимия Х. Г. М. да заплати в полза на държавата по см. ОДМВР С. сумата в размер на 211.43 лева, представляваща направени разно досъдебното производство за съдебно-оценителна експертиза – 58.50 лева и съ техническа експертиза – 89.30 лева и съдебно-техническа експертиза – 63.6 Изготвените експертизи са свързани с предмета на доказване по делото, поради на основание чл.189 ал.3 от НПК, и предвид постановената осъдителна п съдът осъди подс.Х. М. да заплати възнаграждението на вещите лица, изг заключенията.

Водим от горното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: